

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 998

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 11 decembrie 2019

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
1.055. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2		
1.056. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2		
1.057. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	3		
1.058. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3		
1.059. — Decret privind retragerea unei decorații	4		
1.060. — Decret privind retragerea unei decorații	4		
1.061. — Decret privind retragerea unei decorații	5		
1.062. — Decret privind retragerea unei decorații	5		
1.063. — Decret privind retragerea unei decorații	6		
1.064. — Decret privind retragerea unei decorații	6		
1.065. — Decret privind retragerea unei decorații	7		
1.066. — Decret privind retragerea unei decorații	7		
1.067. — Decret privind retragerea unei decorații	8		
1.068. — Decret privind retragerea unei decorații	8		
1.069. — Decret privind retragerea unei decorații	9		
1.070. — Decret privind retragerea unei decorații	9		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 514 din 24 septembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 7 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din	2		
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 9 alin. (1) teza a doua și art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 183/2014 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2014 pentru modificarea și completarea art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 39 alin. (2) și (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului			
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
		513. — Decizie privind revocarea domnului Cornel Breznică din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Administrației Fondului pentru Mediu	15
		514. — Decizie privind numirea domnului Mihail-Dan Dojana în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Administrației Fondului pentru Mediu	15
		515. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Liliana Anghel a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Fondurilor Europene	16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.475/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 23 decembrie 2019, doamna Liliana-Elisabeta Preda, judecător cu grad profesional de curte de apel, președinte al Tribunalului Bistrița-Năsăud, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 1.055.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.583/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 23 decembrie 2019, doamna judecător Fulvia-Elisabeta Șterfenitu, președinte cu delegație la Judecătoria Lugoj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 1.056.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 917/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 ianuarie 2020, doamna Liliana Zamfirescu, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Timiș, având grad profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 1.057.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.474/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 ianuarie 2020, doamna Ramona Cordescu, judecător la Tribunalul Dâmbovița, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 1.058.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind retragerea unei decorații

În temeiul prevederilor art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/1998 pentru reînstituirea Ordinului național *Steaua României*, republicată, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 51 lit. a) din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se retrage Ordinul național *Steaua României* în grad de *Mare Cruce*, conferit prin Decretul nr. 960 din 28 noiembrie 2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 865 din 29 noiembrie 2002, domnului Adrian Năstase.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 1.059.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind retragerea unei decorații

În temeiul prevederilor art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/1998 pentru reînstituirea Ordinului național *Steaua României*, republicată, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 51 lit. a) din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se retrage Ordinul național *Steaua României* în grad de *Cavaler*, conferit prin Decretul nr. 1.099 din 10 decembrie 2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.178 din 13 decembrie 2004, domnului Bucur Gheorghe.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 1.060.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind retragerea unei decorații

În temeiul prevederilor art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/1998 pentru reînstituirea Ordinului național *Steaua României*, republicată, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 51 lit. a) din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se retrage Ordinul național *Steaua României* în grad de *Cavaler*, conferit prin Decretul nr. 961 din 28 noiembrie 2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 865 din 29 noiembrie 2002, domnului Mitrea Miron Tudor.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 1.061.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind retragerea unei decorații

În temeiul prevederilor art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/1998 pentru reînstituirea Ordinului național *Steaua României*, republicată, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 51 lit. a) din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se retrage Ordinul național *Steaua României* în grad de *Cavaler*, conferit prin Decretul nr. 1.095 din 10 decembrie 2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.177 din 13 decembrie 2004, domnului Mucea Dorinel Mihai.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 1.062.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind retragerea unei decorații

În temeiul prevederilor art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 51 lit. a) din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2000 privind reinstituirea Ordinului, Crucii și Medaliei Naționale *Serviciul Credincios*, aprobată prin Legea nr. 543/2001, cu modificările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se retrage Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler*, conferit prin Decretul nr. 1.086 din 10 decembrie 2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.177 din 13 decembrie 2004, domnului Cutean Emilian.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 1.063.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind retragerea unei decorații

În temeiul prevederilor art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 51 lit. a) din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2000 privind reinstituirea Ordinului, Crucii și Medaliei Naționale *Serviciul Credincios*, aprobată prin Legea nr. 543/2001, cu modificările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se retrage Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler*, conferit prin Decretul nr. 555 din 1 decembrie 2000, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 16 decembrie 2000, domnului Manțog Ionel.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 1.064.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind retragerea unei decorații

În temeiul prevederilor art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 51 lit. a) din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2000 privind reinstituirea Ordinului, Crucii și Medaliei Naționale *Serviciul Credincios*, aprobată prin Legea nr. 543/2001, cu modificările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se retrage Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler*, conferit prin Decretul nr. 556 din 1 decembrie 2000, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 18 decembrie 2000, domnului Mencinicopschi Gheorghe.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 1.065.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind retragerea unei decorații

În temeiul prevederilor art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 51 lit. a) din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2000 privind reinstituirea Ordinului, Crucii și Medaliei Naționale *Serviciul Credincios*, aprobată prin Legea nr. 543/2001, cu modificările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se retrage Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler*, conferit prin Decretul nr. 630 din 5 iulie 2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 11 iulie 2002, domnului Severin Adrian.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 1.066.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind retragerea unei decorații

În temeiul prevederilor art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 51 lit. a) din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2000 privind reinstituirea Ordinului, Crucii și Medaliei Naționale *Serviciul Credincios*, aprobată prin Legea nr. 543/2001, cu modificările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se retrage Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler*, conferit prin Decretul nr. 991 din 29 noiembrie 2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 911 din 14 decembrie 2002, domnului Voiculescu Dan.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 1.067.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind retragerea unei decorații

În temeiul prevederilor art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 51 lit. a) din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 104/2000 privind reinstituirea Ordinului și Medaliei Naționale *Pentru Merit*, aprobată prin Legea nr. 542/2001, cu modificările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se retrage Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler*, conferit prin Decretul nr. 1.089 din 10 decembrie 2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.177 din 13 decembrie 2004, domnului Anghel Gh. Cristian.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 1.068.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind retragerea unei decorații

În temeiul prevederilor art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 51 lit. a) din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 104/2000 privind reinstituirea Ordinului și Medaliei Naționale *Pentru Merit*, aprobată prin Legea nr. 542/2001, cu modificările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se retrage Ordinul național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler*, conferit prin Decretul nr. 1.086 din 10 decembrie 2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.177 din 13 decembrie 2004, doamnei Jianu Irina Paula.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 1.069.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind retragerea unei decorații

În temeiul prevederilor art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 51 lit. a) din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 104/2000 privind reinstituirea Ordinului și Medaliei Naționale *Pentru Merit*, aprobată prin Legea nr. 542/2001, cu modificările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se retrage Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler*, conferit prin Decretul nr. 958 din 8 decembrie 2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 14 decembrie 2011, domnului Muntean Mircea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 1.070.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 514**

din 24 septembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 7 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 9 alin. (1) teza a doua și art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 183/2014 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2014 pentru modificarea și completarea art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 39 alin. (2) și (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 7 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 9 alin. (1) teza a doua și art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 183/2014 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2014 pentru modificarea și completarea art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 39 alin. (2) și (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele membrilor Sindicatului Național al Polițiștilor și Personalului Contractual al Poliției de Frontieră Caraș-Severin în Dosarul nr. 19.033/3/CAF/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.048D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus la dosar un punct de vedere prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.332D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 7 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în

domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar și ale art. 39 alin. (2) și (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de același sindicat, în numele și pentru membrul său de sindicat Andrei Cristian Zamfir, în Dosarul nr. 28.307/3/2015 al aceleiași instanțe.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosar, partea Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus un punct de vedere prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea parțială de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.332D/2017 la Dosarul nr. 2.048D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Decizia civilă nr. 2.455 din 29 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 19.033/3/CAF/2015, și prin Decizia civilă nr. 2.934 din 26 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 28.307/3/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. II art. 7 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, pct. 2 din Legea nr. 283/2011 raportat la art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 9 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2014 raportat la art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 și art. 39 alin. (2) și (3) din Legea nr. 360/2002”, respectiv cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. II art. 7 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, pct. 2 din Legea nr. 283/2011 raportat la art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 și art. 39 alin. (2) și (3) din Legea nr. 360/2002”.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurentul-reclamant Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din

Ministerul Afacerilor Interne, în numele membrilor Sindicatului Național al Polițiștilor și Personalului Contractual al Poliției de Frontieră Caraș-Severin, și de același sindicat, în numele și pentru membrul său Andrei Cristian Zamfir, în cadrul soluționării acțiunilor în contencios administrativ prin care s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri judecătorești prin care să se dispună obligarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră la acordarea timpului liber corespunzător pentru munca prestată în zilele cu repaus săptămânal, în anii 2012—2014, iar dacă nu se poate compensa cu timp liber corespunzător, calcularea și acordarea unei majorări, în procent de 75% din salariul de bază, polițiștilor care, în această perioadă, au prestat muncă în zilele de repaus săptămânal, precum și obligarea la actualizarea sumelor cu coeficientul de inflație și dobânda legală.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 și din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, autorul acesteia susține, în esență, că sintagma „timp liber corespunzător”, din conținutul textelor de lege criticate, este lipsită de claritate, precizie și previzibilitate, nepermițând înțelegerea modului de calcul al normei de muncă lunare pentru persoanele care prestează munca în zilele de repaus săptămânal, sărbători legale sau în alte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru. Or, conform art. 36 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, respectându-se strict regulile gramaticale și de ortografie. Necesitatea respectării acestor condiții a fost subliniată și în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului. De asemenea, autorul excepției arată că, potrivit art. 53 din Constituție, exercițiul unor drepturi nu poate fi restrâns decât prin lege și numai pentru cazurile determinate, or, în cazul textelor de lege criticate, restrângerea unor drepturi ori neacordarea unor sporuri s-a făcut prin ordonanțe de urgență.

9. În ceea ce privește dispozițiile art. 39 alin. (2) și (3) din Legea nr. 360/2002, autorul acesteia susține, în esență, că, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, paragraful 17, și prin Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015, paragraful 24, polițistul este funcționar public civil, cu statut special. În considerarea acestor prevederi legale, statutul său juridic cunoaște elemente derogatorii de la dispozițiile generale care reglementează raporturile de muncă, respectiv Legea nr. 53/2003, republicată. Astfel, polițistul este subiect al unui raport de serviciu, raport care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale. De aceea, aspectele esențiale ce vizează cele trei elemente ale raporturilor de serviciu se referă în mod intrinsec la statutul polițistului, statut care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, respectiv Legea nr. 360/2002. În acest sens se arată că programul de lucru al polițistului, organizarea acestuia și acordarea repausului săptămânal sunt în directă legătură cu modul de executare a raporturilor de serviciu, influențându-le și având consecințe directe asupra acestora. Astfel, orice modificare adusă programului de lucru implică o modificare a acestor raporturi. Modificările privind programul de lucru, formele de organizare a acestuia și acordarea repausului săptămânal presupun și o modificare a salarizării. În consecință, regulile esențiale privind programul de lucru, formele de organizare a acestuia și acordarea repausului săptămânal țin de statutul polițistului, mai exact, de drepturile sale și de exercitarea raportului de serviciu care se realizează de la nașterea până la încetarea acestuia. Or, dispozițiile legale criticate nu numai că nu reglementează programul de lucru, formele de organizare a acestuia și acordarea repausului săptămânal, ci delegă reglementarea acestor aspecte importante ministrului de resort, care este abilitat să adopte ordine, contravenind și art. 41 alin. (2) din Constituție, care consacră dreptul fundamental al salariaților la repaus săptămânal, ca element component al dreptului fundamental la

muncă și protecție socială a muncii. În aceste condiții, referirea pe care textul de lege criticat o face așadar la un drept fundamental al polițiștilor conduce la concluzia că reglementarea unui asemenea drept ține de statutul acestei categorii profesionale și, ca atare, trebuie să se realizeze prin norme de natura legii organice, nu prin acte ale unei autorități executive. Ținând cont de faptul că aspectele privind programul de lucru, formele de organizare a acestuia și acordarea repausului săptămânal vizează conținutul juridic al raporturilor de serviciu ale polițiștilor, art. 39 alin. (2) și (3) din Legea nr. 360/2002 este viciat din punctul de vedere al constituționalității normelor.

10. Mai mult, se susține că art. 39 din Legea nr. 360/2002 conține dispoziții contradictorii, alin. (1) prevăzând că „Durata programului de lucru al polițistului este de 8 ore pe zi și 5 zile pe săptămână, stabilită astfel încât să se asigure continuitatea serviciului polițienesc și refacerea capacității de muncă, în condițiile prevăzute de lege”, iar alin. (2) că „Programul de lucru, formele de organizare a acestuia și acordarea repausului săptămânal se stabilesc prin ordin al ministrului de interne”. Or, o dispoziție legală trebuie să fie precisă, neechivocă, să instituie norme clare, previzibile și accesibile, a căror aplicare să nu permită arbitrarul sau abuzul. De asemenea, norma juridică trebuie să reglementeze în mod unitar, uniform, să stabilească cerințe minimale aplicabile tuturor destinatarilor săi.

11. Se arată că soluția legislativă prevăzută de art. 39 alin. (2) și (3) din Legea nr. 360/2002 contravine normelor de tehnică legislativă, de vreme ce, potrivit Legii nr. 24/2000, ordinele cu caracter normativ se emit numai pe baza și în executarea legii, trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele de bază și în executarea cărora au fost emise, fără ca prin acestea să poată fi completată legea, astfel cum s-a procedat și prin emiterea Ordinului ministrului internelor și reformei administrative nr. 577/2008 privind programul de lucru al polițiștilor, formele de organizare a acestuia și acordarea repausului săptămânal.

12. În ceea ce privește art. 39 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, critica vizează încălcarea prevederilor art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și cel al obligativității respectării Constituției, a supremației sale și a legii, a clarității și previzibilității legii, în sensul că expresia „Dacă interesele serviciului o impun” este neclară și lipsită de previzibilitate, iar o dispoziție legală trebuie să fie neechivocă, să instituie norme clare, previzibile, precise și accesibile a căror aplicare să nu permită arbitrarul sau abuzul. Norma juridică trebuie să reglementeze în mod unitar, uniform, să stabilească cerințe minimale aplicabile tuturor destinatarilor săi.

13. De asemenea, se susține că se încalcă și prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, iar „imprecizia sau lipsa de previzibilitate a textului de lege supus controlului Curții afectează demnitatea umană, valoare supremă prevăzută la art. 1 alin. (3), sau dreptul la apărare sau la un proces echitabil”.

14. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** consideră că exprimarea opiniei instanței judecătorești este obligatorie față de dispozițiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, doar în măsura în care excepția de neconstituționalitate ar fi fost invocată din oficiu, pentru motivarea încheierii de investire, iar în celelalte ipoteze, anume atunci când titularul excepției este una dintre părțile litigante, instanța de judecată are facultatea de a prezenta o opinie. Ca atare, instanța se limitează la justificarea admisibilității sesizării Curții Constituționale în raport cu dispozițiile art. 29 din Legea nr. 47/1992, fără a-și exprima opinia.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 422 din 24 octombrie 2013.

17. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere exprimat și reținut în Decizia Curții Constituționale nr. 407 din 13 iunie 2017, în sensul că dispozițiile criticate sunt constituționale.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere depus la dosar de partea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în actele de sesizare, îl constituie prevederile „art. II art. 7 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, pct. 2 din Legea nr. 283/2011 raportat la art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 9 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2014 raportat la art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 și art. 39 alin. (2) și (3) din Legea nr. 360/2002”. Analizând textele de lege invocate și critica formulată de autorul excepției, Curtea reține că, în realitate, autorul critică următoarele dispoziții: art. II art. 7 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, articol introdus prin articolul unic pct. 2 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011; art. 9 alin. (1) teza a doua și art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013; art. 39 alin. (2) și (3) din Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Curtea reține că autorul excepției indică dispozițiile art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2014 pentru modificarea și completarea art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 450 din 19 iunie 2014, prin care au fost introduse dispozițiile art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013. Totodată, Curtea reține că autorul excepției are în vedere dispozițiile art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, în forma anterioară modificării acestora prin Legea nr. 183/2014 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2014 pentru modificarea și completarea art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 956 din 29 decembrie 2014.

21. Prin urmare, Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II art. 7 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010,

dispozițiile art. 9 alin. (1) teza a doua și ale art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 183/2014, precum și dispozițiile art. 39 alin. (2) și (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. II art. 7 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010: „(1) În anul 2012, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, se vor compensa numai cu timp liber corespunzător.”;

— Art. 9 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013: „În anul 2014, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, se vor compensa numai cu timp liber corespunzător.”;

— Art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 183/2014: „Prin excepție de la prevederile art. 9 alin. (1), în situația în care activitatea desfășurată de personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, nu se poate compensa cu timp liber corespunzător, se acordă o majorare de 75% din baza de calcul prevăzută la alin. (4).”;

— Art. 39 alin. (2) și (3) din Legea nr. 360/2002: „(2) Programul de lucru, formele de organizare a acestuia și acordarea repausului săptămânal se stabilesc prin ordin al ministrului de interne, după consultarea Corpului Național al Polițiștilor.

(3) Dacă interesele serviciului o impun, acordarea zilelor de odihnă săptămânale ce se cuvin polițistului poate fi amânată, în mod excepțional, cel mult de două ori într-o lună.”

22. Curtea constată că, ulterior sesizării sale, dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 și ale art. 9 și 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 27, respectiv prin pct. 28 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Însă, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea Constituțională a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Astfel, deși nu mai sunt în vigoare, dispozițiile criticate își produc în continuare efectele juridice, deoarece obiectul principal al cauzei în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate îl reprezintă acordarea timpului liber corespunzător pentru munca prestată în zilele cu repaus săptămânal, în anii 2012—2014, iar, dacă nu se poate compensa cu timp liber corespunzător, calcularea și acordarea unei majorări, în procent de 75% din salariul de bază.

23. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 și din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 1 alin. (5) referitor la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (1) privind

universalitatea, art. 41 alin. (2) privind dreptul salariaților la măsuri de protecție socială și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, se invocă dispozițiile art. 6 și 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dispoziții care se referă la dreptul la un proces echitabil și la dreptul la respectarea vieții private și de familie. Totodată, autorul excepției consideră că prevederile criticate din Legea nr. 360/2002 contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3), (4) și (5) privind statul de drept, principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale și cel al obligativității respectării Constituției, a supremației sale și a legii, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 41 alin. (2) privind dreptul salariaților la măsuri de protecție socială, precum și în art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea statutului funcționarilor publici prin lege organică.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, referitor la dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 și din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale ca cele invocate în cauza de față, s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 407 din 13 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 909 din 21 noiembrie 2017, sau prin Decizia nr. 442 din 28 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 896 din 24 octombrie 2018. Curtea a reținut, în esență, că dispozițiile de lege criticate — cu aplicabilitatea anuală — au stabilit că, de principiu, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, urmau să se compenseze numai cu timp liber corespunzător. Această reglementare a reprezentat o opțiune a legiuitorului, determinată de disponibilitățile financiare limitate ale statului în acei ani. Curtea a constatat că, la fel ca în cauza de față, autorul excepției invocă, în esență, două aspecte de neconstituționalitate, și anume faptul că dispozițiile de lege criticate au un conținut neclar și faptul că sunt contrare prevederilor art. 53 din Constituție, întrucât restrâng exercițiul dreptului la muncă, fără respectarea condițiilor cerute de Legea fundamentală.

25. Curtea a reținut, la paragraful 26 al Deciziei nr. 407 din 13 iunie 2017, că prevederile care stabilesc compensarea muncii prestate în afara programului normal de lucru, prin „timp liber corespunzător”, nu reprezintă o reglementare cu caracter de noutate în materia dreptului muncii. Astfel, înseși prevederile art. 122 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, prevăd, ca regulă, compensarea muncii suplimentare „*prin ore libere plătite în următoarele 60 de zile calendaristice după efectuarea acesteia*” și, numai în subsidiar, în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă, în termenul prevăzut de art. 122 alin. (1) în luna următoare, art. 123 alin. (1) prevede că „*munca suplimentară va fi plătită salariatului prin adăugarea unui spor la salariu corespunzător duratei acesteia*”. Rațiunea acestei reglementări este aceea de a asigura, în primul rând, refacerea psihică și fizică a organismului salariatului în urma unui volum de muncă suplimentar, astfel încât să se creeze un echilibru între timpul de muncă și timpul de odihnă și, doar în măsura în care acest lucru nu este posibil, recompensarea bănească prin acordarea unui spor.

26. La paragraful 27 al Deciziei nr. 407 din 13 iunie 2017, Curtea, invocând jurisprudența sa, a reținut că nu există obligația constituțională a statului de a asigura personalului bugetar compensare bănească pentru munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează. De asemenea, nici Directiva 2003/88/CE a

Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 nu prevede compensarea bănească a muncii suplimentare și a muncii prestate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, ci compensare cu timp liber corespunzător. Prin urmare, Curtea Constituțională a reținut că acordarea de timp liber corespunzător, ca formă exclusivă de compensare a muncii suplimentare în anumiți ani, nu reprezintă o restrângere a dreptului la muncă și, astfel, nu poate fi reținută critica raportată la art. 53 din Constituție.

27. Referitor la caracterul clar și previzibil al normelor de lege criticate, la paragrafele 28—30 ale Deciziei nr. 407 din 13 iunie 2017, Curtea a constatat că interpretarea termenului „corespunzător” este facilitată de o abordare sistematică a reglementării în materie. Astfel, art. 122 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii stabilește corespondența dintre numărul de ore prestate peste programul normal de lucru și salariul cuvenit pentru orele libere, acordate în compensarea muncii suplimentare. În acest context, termenul „corespunzător” are semnificația de „potrivit cu” sau, mai precis, de „echivalent cu”. Această interpretare a sintagmei „timp liber corespunzător” se regăsește și în actele normative date în aplicarea textelor de lege supuse analizei de constituționalitate, în care se prevede, în mod expres, că, pentru compensarea muncii suplimentare, se acordă același „număr de ore libere cu numărul de ore lucrate”. Acordarea orelor libere se face în concordanță cu prevederile legale referitoare la durata normală a timpului de lucru, indiferent de modul în care se realizează repartizarea programului de muncă, astfel încât, prin cumularea orelor lucrate în regim normal și suplimentar, să nu fie depășită această durată. Având în vedere cele mai sus reținute, Curtea a stabilit că dispozițiile de lege criticate au un conținut clar, predictibil, iar aspectele invocate de autorul excepției nu relevă decât probleme de aplicare a legii, asupra cărora însă instanța de contencios constituțional nu este competentă să se pronunțe.

28. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 6 și 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dispoziții care se referă la dreptul la un proces echitabil și dreptul la respectarea vieții private și de familie, la paragraful 32 al Deciziei nr. 407 din 13 iunie 2017, Curtea a reținut că acestea, prin conținutul lor, nu au incidență în cauză. De altfel, autorul excepției nici nu motivează modul în care textele de lege criticate ar aduce atingere acestor prevederi convenționale.

29. Referitor la prevederile din Legea nr. 360/2002, criticate sub aceleași aspecte ca în cauza de față, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 825 din 11 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 13 martie 2019, sau prin Decizia nr. 31 din 17 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 12 aprilie 2019, reținând, în esență, că, în acord cu jurisprudența sa, polițistul este funcționar public civil, cu statut special, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, și că, în conformitate cu art. 2 alin. (1) din actul normativ menționat, polițistul este învestit cu exercițiul autorității publice. În consecință, elementele esențiale în ceea ce privește nașterea, executarea și încetarea raporturilor de serviciu se referă în mod intrinsec la statutul polițistului, statut care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, respectiv Legea nr. 360/2002.

30. Prin Decizia nr. 31 din 17 ianuarie 2019, paragraful 33, Curtea a constatat că dispozițiile art. 39 alin. (2) din Legea nr. 360/2002 nu fac altceva decât să precizeze atribuția ministrului de resort de a stabili prin ordin, după consultarea Corpului Național al Polițiștilor, programul de lucru, formele de organizare a acestuia și acordarea repausului săptămânal, în limitele enunțate de art. 39 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, asemenea aspecte având, în viziunea legiuitorului, particularități tehnice, de organizare în concret a activității polițistului. Prin aceeași decizie, paragraful 34, Curtea a constatat că regulile specifice privind programul de lucru, formele de organizare a acestuia și acordarea repausului săptămânal pot fi stabilite prin ordin al ministrului de resort, în condițiile dispozițiilor art. 77 și 78

din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit cărora ordinele cu caracter normativ ale conducătorilor ministerelor se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, iar acestea trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acestora. Pentru toate aceste argumente, Curtea a constatat că delegarea către ministrul de resort a stabilirii prin ordin a programului de lucru, a organizării acestuia și a acordării repausului săptămânal nu vizează elementele esențiale ale raportului de serviciu al polițiștilor, în sensul reținut de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, ci reprezintă o modalitate prin care legiuitorul a înțeles să creeze condiții adecvate de organizare în concret a activității polițistului.

31. În ceea ce privește critica privind existența unei neconcordanțe între dispozițiile art. 39 alin. (1) și art. 39 alin. (2) din Legea nr. 360/2002, formulată din perspectiva încălcării dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a constatat, prin Decizia nr. 31 din 17 ianuarie 2019, paragraful 36, că aceasta nu poate fi reținută, deoarece noțiunea de „lege”, utilizată în cuprinsul art. 39 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, are în vedere un sens larg, ce acoperă ansamblul dispozițiilor normative cuprinse în reglementările ce formează dreptul intern, nevizând în exclusivitate doar legile, în sens formal ca acte normative adoptate de Parlament.

32. Referitor la dispozițiile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, criticate sub aspectul lipsei de precizie și claritate, în acord cu jurisprudența sa referitoare la art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate prevăd cu claritate posibilitatea amânării excepționale a repausului săptămânal, în cazuri justificate obiectiv de interesele serviciului, în condițiile în care Legea nr. 360/2002 instituie, prin art. 39 alin. (1), regula asigurării continuității serviciului polițienesc și stabilește, prin art. 44 alin. (1), că „*Serviciul polițienesc are caracter permanent și obligatoriu*”, ceea ce poate

presupune un program de lucru diferit al polițiștilor de cel al altor categorii profesionale și situații diverse în care polițistul ar putea să nu beneficieze de timp liber în aceleași condiții cu cele stabilite în dreptul comun.

33. În privința sintagmei „*dacă interesele serviciului o impun*” din cuprinsul normei legale criticate, Curtea a precizat, prin Decizia nr. 31 din 17 ianuarie 2019, paragraful 38, că orice eventuală măsură arbitrară sau abuzivă dispusă de șefii ierarhici din cadrul Poliției Române atrage sancțiune juridică, potrivit art. 5 din Legea nr. 360/2002, aceștia „*răspund pentru legalitatea dispozițiilor date subordonaților. Ei sunt obligați să verifice dacă acestea au fost transmise și înțelese corect și să controleze modul de îndeplinire a lor*”. Prin urmare, Curtea a constatat că, interpretate în ansamblul dispozițiilor Legii nr. 360/2002, prevederile art. 39 alin. (3) din lege au un conținut normativ clar și predictibil și oferă suficiente repere pentru ca destinatarul acestora — în cazul de față, polițistul — să înțeleagă sensul lor și să își adapteze conduita.

34. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

35. În final, Curtea constată că, deși autorul excepției invocă în mod formal prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind trăsăturile statului român și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și ale art. 24 privind dreptul la apărare, în realitate, acesta nu motivează pretinsa contrariedade a dispozițiilor criticate cu prevederile constituționale invocate. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate. Prin urmare, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție (a se vedea în acest sens Decizia nr. 31 din 17 ianuarie 2019, paragraful 41).

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele membrilor Sindicatului Național al Polițiștilor și Personalului Contractual al Poliției de Frontieră Caraș-Severin, în Dosarul nr. 19.033/3/CAF/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de același sindicat, în numele și pentru membrul său de sindicat Andrei Cristian Zamfir, în Dosarul nr. 28.307/3/2015 al aceleiași instanțe și constată că prevederile art. II art. 7 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 9 alin. (1) teza a doua și art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 183/2014 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2014 pentru modificarea și completarea art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 39 alin. (2) și (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind revocarea domnului Cornel Brezuiță
din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Administrației Fondului pentru Mediu

Având în vedere propunerea ministrului mediului, apelor și pădurilor, în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, și al art. 4 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cornel Brezuiță se revocă din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Administrației Fondului pentru Mediu.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 513.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind numirea domnului Mihail-Dan Dojana
în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Administrației Fondului pentru Mediu

Având în vedere propunerea ministrului mediului, apelor și pădurilor, în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, și al art. 4 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Mihail-Dan Dojana se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Administrației Fondului pentru Mediu.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 514.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către doamna Liliana Anghel a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Ministerului Fondurilor Europene**

Având în vedere propunerea Ministerului Fondurilor Europene formulată prin Adresa nr. 97.666 din 10.12.2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/7.778 din 10.12.2019, precum și Adresa nr. 58.207/2019 a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici,

în temeiul art. 29, art. 397 lit. b), art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Liliana Anghel, funcționar public de execuție, consilier clasa I, grad profesional superior la Serviciul asigurarea capacității administrative, Direcția generală managementul resurselor umane și asigurarea capacității administrative, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Fondurilor Europene, pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 515.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

